Izvješće o dosadašnjem radu

Pozadina:

Dosadašnji rad je bio poduzet u svrhu optimiziranja analazie količine H2O2 u biljnom ekkstraktu detekcijom oksidaci Fe2+ u Fe3+ zamjenom sredstva za sprektrofotometrijsku detekcijuom želheza(III) Ksilenol oranže sa tiocijanatnim aniona.

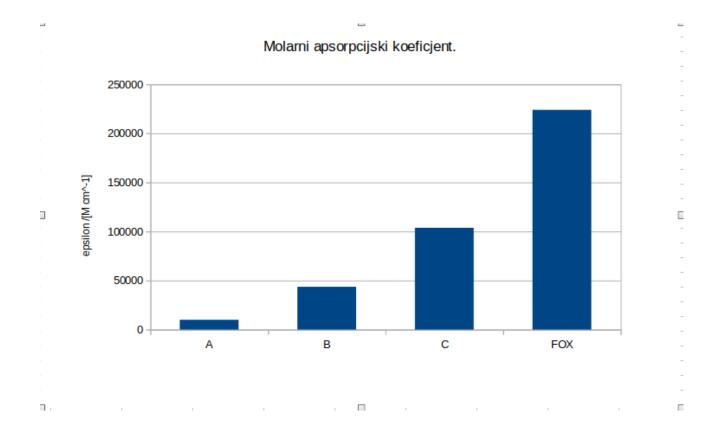
Sredstvo za povečavanje oksidacije Fe2+ je bio sorbitol, koji iz hidroksilnih radikala nastalih fentonovom reakcijom ponovno generira vodikov peroksid dovodeći do dodatne oksidacije.

Obaviljeni ekspermenti:

Probane su tri procedure:

- A) Dodatak 100 uL uzorka (~ 100 uM H2O2) na 100 mM KSCN, 250uM Fe(NH4)2(SO4)2 I 100 uM sorbitol ukupni volumen 1 mL i inkubacija 5 min (lambdamax = 470)
- B) Inkubacija 100 uL uzorka (~ 100 uM H2O2) u 100 mM sorbitolu I 250 uM e(NH4)2(SO4)2 te potom inkubacija u 100mM KSCN i dodatak vode do 1 mL (lambdamax = 470)
- C) Kao i pod B, ali dopunjeno acetonom umjesto dH2O (Konačni udio acetona je 50%). (lambdamax = 480)

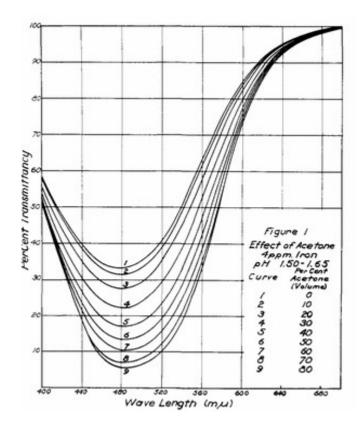
Molarni apsorpcijski koeficjenti za sve metode i za fox reafens su prikazani na grafu.

Pošto je metoda A pokazivala osjetljivost sličnu literaturnoj SNC- za detekciju željeza u metode B i C uveden je odvojeni korak inkubacije uzorka sa Fe2+ i sorbitolom pod pretpostavkom da SCN-djeluje kao skavanger *OH radikala koji u reakciji sa sorbitolom regenerira H2O2 i time pojačava oksidaciju željeza. Rezultati su u skladu sa hipotezom.

Aceton u metodi C je preuzet temelejm literature istraživanja o optimizaciji detekcije željeza pomoću tiocijanata.

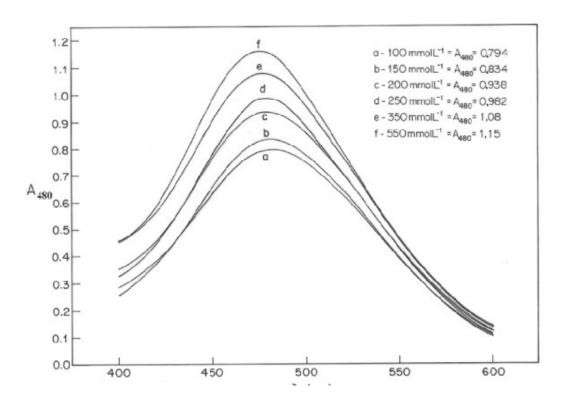
Odvojena inkubacija sa sorbitolom pokazuje povećanje sukladno literaturnom za djelovanje sorbitoola 4-5X, dok 50% aceton djeluje bolje od predviđenog s povečanjem 2.5X naspram očekivanih 2X. Veće kolilčine acetona bi vjerojatno idalje povećale aposrbanciju (Vidi donji graf) međutim eksperimentalno je određeno da ako udio acetona prelazi 70% pojavljuje se percipitat. Percipitat vjerojatno nema (Nije ispitano) osobit utjecaj apsorbanciju, ali svakako zahtjeva centrifugiranje da se ukloni.

Iako se razlika u osjetljivosti između SCN- i FOX metode čini dramatična na grafu razlika je samo kakvih 2 puta što nije osobito relevatno za ovakvu metodu jer u slučaju da je potrebna ta razina osjetljivost FOX može se naprosto rabiti 200 uL umjesto 100 uL uzorka. Dodatno, za raspon koncentracija svježeg tkiva apsorbancije dobiveen SNC- metodom bi se trebala kretati od 0,1 do 1.

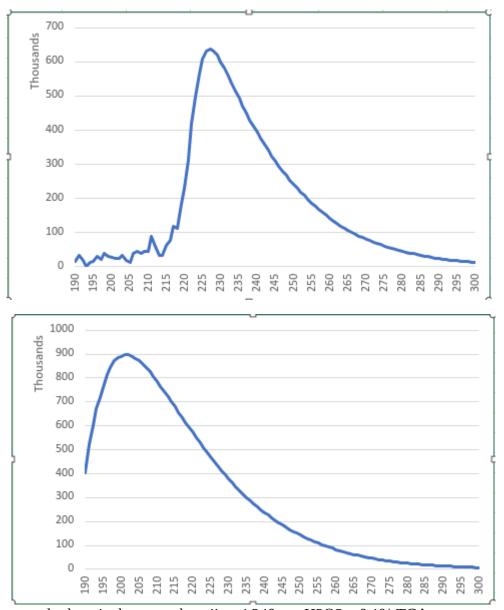
Što se tiče moguće daljnjeg pojačanja osjetljivosti postoje dva moguća puta:

- 1. povećanje udjela acetona (uz centrifugiranje). Dodatno centrifugiranje možda i ne bude dodatno oprterećenje jer je moguće da na uzorcima biljnog tkiva dođe do precipitacije proteina ili nukleinskih kiselina.
- 2. Povećanje SCN-. Fe-SCN kompleksi su u ravnoteži sa slobodnimm Fe3+. 100 mM je bila koncentracija pri kojoj bi trebao biti gotovo isključivo obojani Fe-SCN kompleks, međutim meni novi podaci pokazuju da dodatni SCN možda može i značajnije doprinjeti (Vidi graf, graf je rađen pri 2,8 ppm Fe (Unutar nama relevantnom rasponu)).

Kao što se vidi sa grafa Apsorbancije se ovom metodom može povećati za cca 50%.

Nadalje, svim metodama su određeni maksimumi apsorpcije, i za metodu A je određena stablinost boje koji nije bio optimalan (4% na 30 min). Međutim, za sustav s acetonom literatura tvrdi da je boja stabilna i više sati. Glavni mehanizam nestablnosti boje je oksidacija SNC- od strane Fe3+.

Dodatno k tome određeno je da u apsrobancija pri 240 nm H2O2 u 0,1% TCA zapravo raste! I ne samo da raste naego imai drguačiji oblik i položaj spektra negou dH2O(Vidi grafove, prvi je u TCA). Nije ispitano kako se ovo ispoljava u ukupnoj

Trenutna hipoteza je da dolazi do nekekave kemijske reackije, međutim pouzdana dijagnoza nije trenutno moguća uslijed nemogućnosti pronalaska literaturnog spektra H2O2 (Sigurno postoji samo još ne naiđoh)

Preporuča se pratitii promjenu spektra kroz vrijeme, ukoliko se vidi promjena riječ je vjerojatno o reakciji, a ukoliko je statičan vjerojatno je riječ čisto o promjeni spektra usijed promjene pufera. Valja vidjeti i spektre H2O2 u kiselim uvjetima koji ne sadrže TCA.

Sljedeći koraci:

- Validacija metode na živom tkivu i usporedba sa FOX metodom.
- Daljnja optimizacija osjetljvosti (Niži prioritet)
- Ustanoviti pufer u kojem se ne gubi peroksid (Spiking + analiza na 240 nm i sa SNC-)
- Ustanoviti postoji li efekt količine tkvia i ekstrakta